

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/49/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4124211861
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Konštiaková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4124211861.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Konštiakovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Mestské služby Topoľčany, s.r.o., so sídlom Nám. M. R. Štefánika 1, Topoľčany, IČO: 44 818 378, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D., o vypratanie bytu, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 16C/100/2024-92 zo dňa 30. apríla 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť vypratať dvojizbový byt I. kategórie v D. E. F. C. XXXX/XX, na X. podlaží, číslo bytu XX. a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, bez pridelenia bytovej náhrady. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením. Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil poukazom na § 126 ods. 1, § 676 ods. 1, § 710 ods. 2, § 712a ods. 9 Občianskeho zákonníka.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Nitra dňa 13.11.2024, domáhal, aby žalovaná vypratala dvojizbový byt I. kategórie v Topoľčanoch na ulici Šafárikova 4455/15, na 4. podlaží, číslo bytu 40. a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, bez pridelenia bytovej náhrady. V žalobe poukázal na to, že posledný nájom bol uzavretý na dobu určitú do 30.06.2024. Žalovaná si neplní povinnosti nájomníka bytu a neuhrádza nájomné a služby spojené s bývaním, pričom jej nedoplatok predstavoval ku dňu 31.10.2024 sumu vo výške 1.813,75 eura.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že si svoj záväzok žalobca vymáha prostredníctvom Exekútorského úradu G. G. H., pod sp. zn. EX 755/23. Bolo nepochopiteľné, prečo jej žalobca zasiela výzvy na úhradu dlžnej sumy, ktorá sa vymáha v exekučnom konaní. Nájomné za ďalšie mesiace platí na účet mesta Topoľčany. Tvrdenia žalobcu považovala za nepravdivé a zavádzajúce. Poukázala na to, že je slobodná matka, ktorá sa stará o ťažko postihnuté dieťa a svoje záväzky uhrádza.

4. Súd prvej inštancie vec prejednal na nariadenom pojednávaní a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil tento skutkový a právny stav, na základe ktorého konštatoval, že na základe (poslednej) zmluvy o nájme bytu č. XX na F. C. XXXX/XX I. D. uzavretej dňa 29.06.2022 (č. I. 5 a nasl.), bol medzi Mestom D. ako prenajímateľom a žalovanou ako nájomcom, dohodnutý nájom dvojizbového bytu (bytu č. XX), nachádzajúceho sa na 4. podlaží, na ul. C., J. K.

XXXX, orientačné číslo XXXX/XX I. D.. Doba nájmu bola dohodnutá od 01.07.2022 do 30.06.2024. Na základe výzvy žalobcu zo dňa 22.10.2024 (č. I. 4) bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie dlhu na nájmomnom a službách spojených s bývaním vo výške 1.920,15 eura v lehote do 31.10.2024 a súčasne ju žalobca vyzval na vypratanie a odovzdanie predmetného bytu (bytu č. 40) v dobrom stave. Výzva bola doručená podľa fotokópie doručky žalovanej dňa 25.10.2024. Z účtovného dokladu - prehľad o predpise a platbách (č. I. 3) za obdobie 01/2024 do 10/2024 (opatrené menom žalovanej) vyplýval nedoplatok vo výške 1.813,75 eura. Z účtovného dokladu - prehľad o predpise a platbách za obdobie 01/2025 do 2/2025 (opatrené menom žalovanej) vyplýval nedoplatok vo výške 1.865,11 eura, spolu s preneseným nedoplatkom za rok 2024 (1.707,35 eura). Z odpovede na žiadosť o výmenu bytu zo dňa 28.04.2025 vyplývalo, že Komisia pre sociálne veci, bývanie a verejný poriadok MsZ Topoľčany žiadosť žalovanej dňa 24.04.2025 na zasadnutí zamietla, na čom sa členovia komisie uzniesli jednohlasne.

5. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie ustálil, že v konaní nebolo sporné, a aj bolo preukázané, že žalovaná užívala predmetný byt špecifikovaný vo výroku tohto rozsudku aj po uplynutí doby nájmu, ktorý bol dojednaný na základe poslednej zmluvy o nájme bytu č. 40 uzavretej medzi Mestom D. (zastúpeného podľa zmluvy o výkone správy bytov žalobcom) ako prenajímateľom a žalovanou dňa 29.06.2022 na dobu určitú od 01.07.2022 do 30.06.2024. Žalovaná v konaní ani nerozporovala, že predmetný byt užíva bez právneho dôvodu, po uplynutí doby nájmu. Poukazovala však na svoju nepriaznivú sociálnu situáciu. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel napriek jej argumentácii k záveru o dôvodnosti podanej žaloby, pretože žalovaná v súčasnosti užíva predmetný byt protiprávne, t. j. bez platnej nájmovej zmluvy, ktorá by jej umožňovala, aby byt aj naďalej užívala za dohodnutú odplatu. Okrem toho poukázal predovšetkým na skutočnosť, že žalovaná užíva predmetný byt bez právneho dôvodu 10 mesiacov, neplní si ani svoje povinnosti, keď neplatí za plnenia spojené s užívaním bytu, ani nájomné. V danom prípade, uplynutím doby nájmu k vyššie označenému bytu č. XX (dňom 30.06.2024), prišlo k zániku nájmu bytu, pričom užívaním bytu po skončení nájmu bytu neprichádza ani k obnoveniu nájmovej zmluvy podľa § 710 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s poukazom na § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Povinnosťou žalovanej bolo predmetný nájmovný byt vypratať po uplynutí dohodnutej doby nájmu (ktorú povinnosť si žalovaná nesplnila ani v dodatočnej lehote určenej na základe výzvy žalobcu zo dňa 22.10.2024), čo však preukázateľne neučinila, v dôsledku čoho bola žaloba podaná dôvodne, pretože žalovaná užíva predmetný byt od 01.07.2024 bez právneho dôvodu. Súd uložil žalovanej, aby predmetný byt vypratala v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, ktorú lehotu na plnenie súd považoval v zmysle § 232 ods. 3 CSP za primeranú, zohľadňujúc aj dobu užívania bytu bez právneho dôvodu (10 mesiacov). S poukazom na § 712a ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovanej neprináleží nárok na bytovú náhradu. V prejednávanej veci sa nejednalo ani o prípad v zmysle § 4 zákona č. 189/1992 Zb., o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými náhradami, keďže nejde ani o služobný byt, byt osobitného určenia, ani o situáciu, kedy by nájom skončil pred uplynutím dohodnutej doby z dôvodu, že byt bez zavinenia žalovanej (ako nájomcu) nie je možné užívať. Nad rámec vyššie uvedeného, súd uviedol, že súd nemôže v tomto konaní rozhodnúť ani o predĺžení doby nájmu, pretože by tým neprípustne presiahol žalobný petit, ktorým je viazaný. O podmienkach nájmu nehnuteľnosti rozhoduje vlastník nehnuteľnosti, ktorý môže predĺžiť dobu nájmu, čo však Mesto D. neurobilo, pretože neuzavrelo so žalovanou novú zmluvu po uplynutí poslednej doby nájmu (30.06.2024). Rovnako bola zamietnutá žiadosť žalovanej o výmenu bytu. Ani námietky žalovanej, ktoré smerovali k zohľadneniu jej veľmi nepriaznivej rodinnej a sociálnej situácie neboli spôsobilé zmeniť právny názor súdu o dôvodnosti podanej žaloby. Nepriaznivá rodinná situácia, nie je dôvodom na poskytnutie bytovej náhrady, keďže ako súd uviedol vyššie, v danom prípade nejde o prípad podľa spomínaného ustanovenia § 4 zákona č. 189/1992 Zb. Žalobca požadoval vypratanie bytu z dôvodu uplynutia doby nájmu, nie z dôvodu neplnenia povinností platiť nájomné a plnenia spojené s užívaním bytu zo strany žalovanej, aj keď tieto mohli byť určitým dôvodom na podanie žaloby. Preto ani prípadné zaplatenie dlžnej sumy nemá vplyv na povinnosť žalovanej byt vypratať v lehote na to určenej. V tejto súvislosti súd poukázal aj na ustálenú rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Nitre v obdobných prípadoch (rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12Co/15/2024 zo dňa 12.11.2024, rozsudok, sp. zn. 7Co/63/2023 zo dňa 16.05.2024, rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 8Co/57/2022 zo dňa 22.11.2022).

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že podľa pomeru úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. (trovy mu vznikli zaplatením súdneho poplatku vo výške 90 eur). Zároveň konštatoval, že nevzhliadol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa

podľa § 257 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

7. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, namietajúc, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a vyhodnotenia dôkazov. Poukázala na to, že žalobca sa vôbec nevyjadril o prebiehajúcom exekučnom konaní. Navyše dodala, že má zhoršený zdravotný stav, čo preukázala lekárskou správou a ako obyvateľka mesta má právo, aby jej žalobca zabezpečil adekvátne náhradné bývanie, pokiaľ sa ocitne v ťažkej životnej situácii. Žiadala, aby v odvolacom konaní bol predvolaný na výsluch zástupca žalobcu, nakoľko je to potrebné pre riadne rozhodnutie vo veci. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny, nakoľko tvrdenia žalovanej neboli opodstatnené. Poukázal pritom na správu o priebehu konania exekúcie a skutočnosť, že žalovaná má k 31.05.2025 stav konta 1.827,03 eura. K zdravotnému stavu sa nemohol vyjadriť, avšak mal za to, že mesto žalovanej prenajalo byt s ekonomickým nájomným, kde sa preukazuje príjem, s čím žalovaná súhlasila a sú aj pravidlá pri prideľovaní týchto bytov. Z toho vyplývalo, že žalovaná nebola sociálne odkázaná, keď si požiadala o tento byt.

9. K výzve na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalobcu žalovaná opätovne zaslala text odvolania, avšak predložila nové lekárske nálezy.

10. Žalobca k podaniu žalovanej zareagoval tak, že ide o podanie rovnakého znenia ako odvolanie a zdôraznil, že nájom bytu žalovanej skončil, bol dohodnutý na dobu určitú a k 30.06.2025 dlh žalovanej predstavoval čiastku 1.566,91 eura, preto na podanom návrhu trval a rozsudok žiadal potvrdiť.

11. Ďalšie písomné vyjadrenie podané nebolo.

12. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), posudzujúc odvolanie žalovanej, po zistení, že v danom prípade boli splnené podmienky na podanie odvolania podľa § 361 ods. 1 CSP a po zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti podľa § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), rovnako tak viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP), keď dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny.

13. Predmetom konania je žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanej vypratania bytu a to dvojizbového bytu I. kategórie v D. E. F. C. XXXX/XX, E. X. podlaží, číslo bytu XX., a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, bez pridelenia bytovej náhrady. Žalobu odôvodnil tým, že posledný nájom bol uzavretý na dobu určitú do 30.06.2024. Žalovaná si neplnila povinnosti nájomníka bytu a neuhrádzala nájomné a služby spojené s bývaním, pričom jej nedoplatok predstavoval ku dňu 31.10.2024 sumu vo výške 1.813,75 eura. Súd prvej inštancie vec prejednal na dvoch nariadených pojednávaniach, pričom prvé pojednávanie odročil za účelom zistenia stanoviska bytovej komisie, prípadne mesta k žalovanou uvádzanej novej výmene bytu. L. D. M. žiadosť žalovanej o výmenu bytu a zotrvalo na podanom návrhu na vypratanie bytu. Následne súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol napadnutým rozsudkom, proti ktorému podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, poukazujúc na úhrady dlžného nájomného a služieb spojených s bývaním formou splátok v rámci exekučného konania a tiež zhoršený zdravotný stav, pričom apelovala na povinnosť mesta zabezpečiť adekvátne náhradné bývanie, ak sa ocitne v ťažkej životnej situácii.

14. Po prejednaní veci, zaoberajúc sa odvolacími námietkami žalovanej, odvolací súd dospel k tomu, že rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny, ako aj dostatočne odôvodnený, preto nepovažoval za potrebné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov, vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a

konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v tejto veci riadne zistil skutkový stav v zmysle návrhov strán sporu na vykonané dokazovanie a jeho závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil a závery v ňom uvedené zrozumiteľne vysvetlil, ako aj uviedol, prečo žalovanej neprináleží nárok na bytovú náhradu.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne vo veci samej prihliadol v prvom rade na to, že žalovaná predmetný byt v súčasnosti užíva protiprávne, t.j. bez platnej nájomnej zmluvy, ktorá by jej umožňovala, aby byt aj naďalej užívala za dohodnutú odplatu. Uvedené tvrdenie žalovaná ani v podanom odvolaní nerozporovala. Poukazovala len na to, že dlžné nájomné a služby spojené s nájmom uhrádza formou splátok v rámci prebiehajúceho exekučného konania, čo ani žalobca nerozporoval, avšak v danom prípade podstatou veci bola tá skutočnosť, že byt žalovaná užívala bez platnej nájomnej zmluvy. Teda ako aj súd prvej inštancie správne uviedol, dôvodom na podanie žaloby o vypratanie bytu, nebolo neplatenie nájomného a služieb spojených s nájmom, ale užívanie bytu bez platnej nájomnej zmluvy, preto ani samotná skutočnosť, že žalovaná sa snaží v rámci exekučného konania uhradiť svoj nedoplatok, nemôže mať vplyv na výsledok daného sporu. Rovnako tak na výsledok daného sporu nemôže mať žiaden vplyv ani aktuálny zdravotný stav žalovanej, ktorý v rámci prvostupňového konania namietaný nebol. Ak sa žalovaná považuje za osobu v ťažkej životnej situácii, je potrebné, aby sa v zmysle príslušných právnych predpisov obrátila na kompetentné orgány a riešila svoju životnú situáciu. V danom konaní všeobecné súdy na takéto konanie oprávnené nie sú, čo v konečnom dôsledku správne konštatoval aj súd prvej inštancie. K návrhu na výsluch zástupcu žalobcu, odvolací súd uvádza, že z odvolania nie je zjavné, k čomu by zástupca žalobcu mal byť vypočutý, ako ani takýto dôkaz v konaní pred súdom prvej inštancie navrhnutý nebol. Prítom odvolací súd odkazuje na § 366 CSP, ktorý upravuje možnosti, kedy v odvolaní je možné použiť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaná žiaden z týchto dôvodov v konaní netvrdila, ako ani nepreukázala.

16. Čo sa týka dokazovania, odvolací súd dodáva, že dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu, a nie účastníkov konania (viď tiež uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/99/2011, 2Cdo/141/2012, 3Cdo/2012/2012, 4Cdo/125/2012, 5Cdo/251/2012, 6Cdo/36/2011 a 7Cdo/34/2011). Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (viď R 125/1999). V takom prípade môžu byť síce nedostatočne zistené rozhodujúce skutkové okolnosti (čo v konečnom dôsledku môže viesť dokonca až k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), táto nesprávnosť ale v zmysle už dávnejšej judikatúry najvyššieho súdu nezakladá vadu zmatečnosti (k tomu viď R 37/1993 a rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/219/2013, 3Cdo/888/2015, 4Cdo/34/2011, 5Cdo/149/2010, 6Cdo/134/2010, 6Cdo/60/2012, 7Cdo/86/2012 a 7Cdo/36/2011).

17. Posúdiac, žalovanou namietané nesprávne právne posúdenie a vyhodnotenie dôkazov, odvolací súd však musí konštatovať, že nezistil žiadnu existenciu vady, spočívajúcej v nedostatočne zistenom skutkovom stave, majúci pritom za to, že zástupca žalobcu sa na pojednávaní vyjadril, na ďalšie pojednávanie sa riadne a včas ospravedlnil, ako aj zaslal písomné vyjadrenie, v dôsledku čoho aj odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie vykoná dostatočné dokazovanie na zistenie skutkového stavu. Zo strany žalovanej žiadne návrhy na doplnenie dokazovania prednesené neboli, preto sa s nimi súd prvej inštancie nemal zaoberať.

18. Odvolací súd je tiež toho názoru, že súd prvej inštancie postupoval pri odôvodnení rozhodnutia v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, pričom odôvodnenie rozhodnutia obsahuje základné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie, spĺňa parametre zákonného odôvodnenia; za existujúci odvolací dôvod nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu, ale len to, že by ho neodôvodnil objektívnym uspokojivým spôsobom, ktorá situácia v predmetnej veci však nenastala. Rovnako tak všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky

nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvedené konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strany sporu na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

19. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, keď napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2, 3 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v súvislosti s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči neúspešnej žalovanej. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia o odvolaní v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Odvolací súd prijal toto rozhodnutie v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).